

2

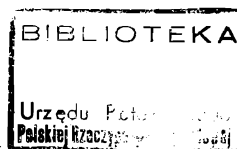
8 listopada 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

H 04b 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10661.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Kl. 21 a⁴ 35.

**Odbiornik radjoelektryczny, który można dowolnie zasiląć prądem bądźto stałym,
bądź zmiennym.**

Zgłoszono 5 lipca 1928 r.

Udzielono 17 czerwca 1929 r.

Pierwszeństwo: 3 września 1927 r. (Niderlandy).

Wynalazek dotyczy odbiornika, wykonanego w taki sposób, że, stosownie do życzenia, katody żarowe lamp odbiorczych mogą być zasilane bądź prądem stałym, bądź też zmiennym.

Według wynalazku zastosowano w tym celu w odbiorniku lub też na nim szereg kontaktów, z których jedne łączą się z przewodami idącymi od źródeł prądu, inne zaś — z temi punktami właściwego układu połączeń, które winny być zasilane przez te źródła prądu, przyczem kontakty mogą się łączyć ze sobą grupami zapomocą pałaków, lub też być łączone z odpowiednimi kontaktami skrzyneczki umieszczonej lub dającej się umieszczać bądź w odbiorniku, bądź też na nim, przyczem

skrzyneczka ta zawiera transformator, prostownik z filtrem i potencjometr, wykonane w taki sposób, iż odbiornik w pierwszym przypadku jest przystosowany do zasilania prądem stałym, zaś w drugim przypadku — do zasilania prądem zmiennym. W tym ostatnim przypadku potencjometr może nie posiadać potrzebnych potencjałów ujemnych.

Według wynalazku skrzyneczce, którą się stosuje przy prądzie zmiennym, nadaje się takie same wymiary, jakie winna posiadać bateria napięcia początkowego, którą należy stosować przy zasilaniu katody prądem stałym.

Wynalazek wyjaśniają bliżej rysunki, na których uwidoczniony jest przykład

wykonania tego wynalazku. Fig. 1 przedstawia schemat układu połączeń przyrządu według wynalazku, zaś fig. 2 i 3 — przyrząd według wynalazku w dwóch widokach, przyczem przedstawione są tylko te części odbiornika, które są potrzebne do wyjaśnienia wynalazku.

Na fig. 1 te części, które należą do właściwego odbiornika, oddzielone są linią przerywaną od urządzenia pomocniczego, które służy do dostarczania prądu żarzenia oraz ujemnego napięcia początkowego z sieci prądu zmiennego. Najpierw wymienione są w opisie te narządy, które mieszczą się w części *O*, zaś później te, które uwidoczniają się w części *W* rysunku.

Różne części odbiornika, które na schemacie przedstawione są w sposób zwykły, nie będą bliżej opisane. Różne punkty układu połączeń, które winny być łączone ze źródłami napięcia, połączone są z kontaktami 2, 3, 4, 5, 7, 8, 11 i 13, przyczem przy zasilaniu przyrządu prądem stałym pomiędzy zaciskami 14 i 15 może być umieszczona sucha lub inna bateria *V* do dostarczania potrzebnego ujemnego napięcia początkowego. Zaciski 1 i 2 połączone są przy pomocy zewnętrznych przewodów do zasilania prądem stałym z dodatnim, względnie ujemnym biegunem baterji akumulatorowej, natomiast zacisk 12 jest uziemiony. Do zasilania przyrządu prądem stałym przewidziane są trzy pałaki B_1, B_2, B_3 , które łączą ze sobą zaciski 1, 2, 3, względnie zaciski 4, 5, 6, lub też zaciski 9, 10. Jeżeli pożądanem jest zasilac przyrząd wyłącznie prądem zmiennym, wówczas pałaki B_1, B_2, B_3 należy usunąć, zaś zaciski 1—9 oraz zacisk 14 łączy się wtedy z taką samą ilością zacisków urządzenia *W*, które na rysunku umieszczone są naprzeciw wyżej wspomnianych zacisków. Obydwa przewody, które łączą się z zaciskami 1 i 9, są w tym przypadku połączone, zamiast z baterją akumulatorową, bezpośrednio z siecią prądu

zmiennego, wskutek czego pierwotne uzwojenie 20 transformatora znajduje się pod napięciem. Transformator ten posiada trzy uzwojenia wtórne 21, 22, 23. Uzwojenie 21 dostarcza prądu do obwodu, do którego włączony jest prostownik 24 oraz kondensatory wyrównawcze 29, 30, 31 i 32 i opory omowe 25, 26, 27 i 28. Jeżeli od końca oporu 28 do zacisku 33, połączonego z zaciskiem 14, prowadzi jeden przewód, wówczas sucha bateria *V*, służąca do dostarczania napięcia początkowego, może być zbędna.

Uzwojenie 22 transformatora, które zaopatrzony jest w odgałęzienie środkowe, doprowadza prąd żarzenia do katody prostownika 24 oraz do katody lampy wielkiej częstotliwości i katody lampy wyjściowej odbiornika. Uzwojenie 23 transformatora dostarcza prądu żarzenia do detektora, który w przeciwstawieniu do dwóch pozostałych lamp jest żarzony pośrednio i który wskutek tego może być zazwyczaj zasilany prądem o innym napięciu.

Fig. 2 i 3 uwidoczniają ten sam przyrząd w dwóch widokach, przyczem na fig. 2 przedstawiony jest ten przyrząd w zastosowaniu do zasilania go prądem zmiennym, zaś na fig. 3 — prądem stałym.

Z pośród części należących do tego odbiornika uwidocznione są na rysunku tylko lampa 40 wielkiej częstotliwości, lampa detektorowa 41, lampa wyjściowa 42 oraz transformator 43 małej częstotliwości, przyczem w pierwszym przypadku przedstawione jest urządzenie *W* z kontaktami łącznikowymi, zaś w drugim — bateria *V* napięcia początkowego.

Według fig. 2 różne kontakty 1, 2, 3 i t. d. przyrządu odbiorczego połączone są w większej swej części z przeciwległymi kontaktami urządzenia *W*, natomiast według fig. 3 różne kontakty przyrządu odbiorczego łączą się grupami za pomocą trzech pałaków B_1, B_2, B_3 .

Urządzeniu *W* nadany jest taki kształt,

że ono, łącznie z lampą prostowniczą 9, posiada mniej więcej takie same wymiary, co i bateria V napięcia wstępnego, dzięki czemu może być łatwo zamiast niej umieszczane.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Odbiornik radjoelektryczny, znamienny tem, że posiada szereg kontaktów, z których jedno połączone są przewodami idącymi od źródeł napięcia, drugie zaś — z temi punktami układu połączeń, które od tych źródeł winny być zasilane, przyczem kontakty można dowolnie łączyć przy pomocy pałąków bądź grupowo ze sobą, bądź też z odpowiedniami kontaktami skrzyneczki, umieszczonej wewnątrz przyrządu, lub dającej się tam umieszczać i zawierającej transformator, prostownik z

filtrem oraz potencjometr, przyczem w przypadku pierwszym przyrząd odbiorczy dostosowany jest do zasilania katod prądem stałym, w drugim zaś — prądem zmiennym, a wówczas niezbędne ujemne potencjały siatkowe można pobierać z potencjometru.

2. Odbiornik według zastrz. 1, znamienny tem, że wymieniona skrzyneczka, służąca do zasilania prądem zmiennym, posiada mniej więcej takie wymiary, co i bateria napięcia wstępnego, którą umieszcza się w przyrządzie odbiorczym w przypadku zasilania katod prądem stałym.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

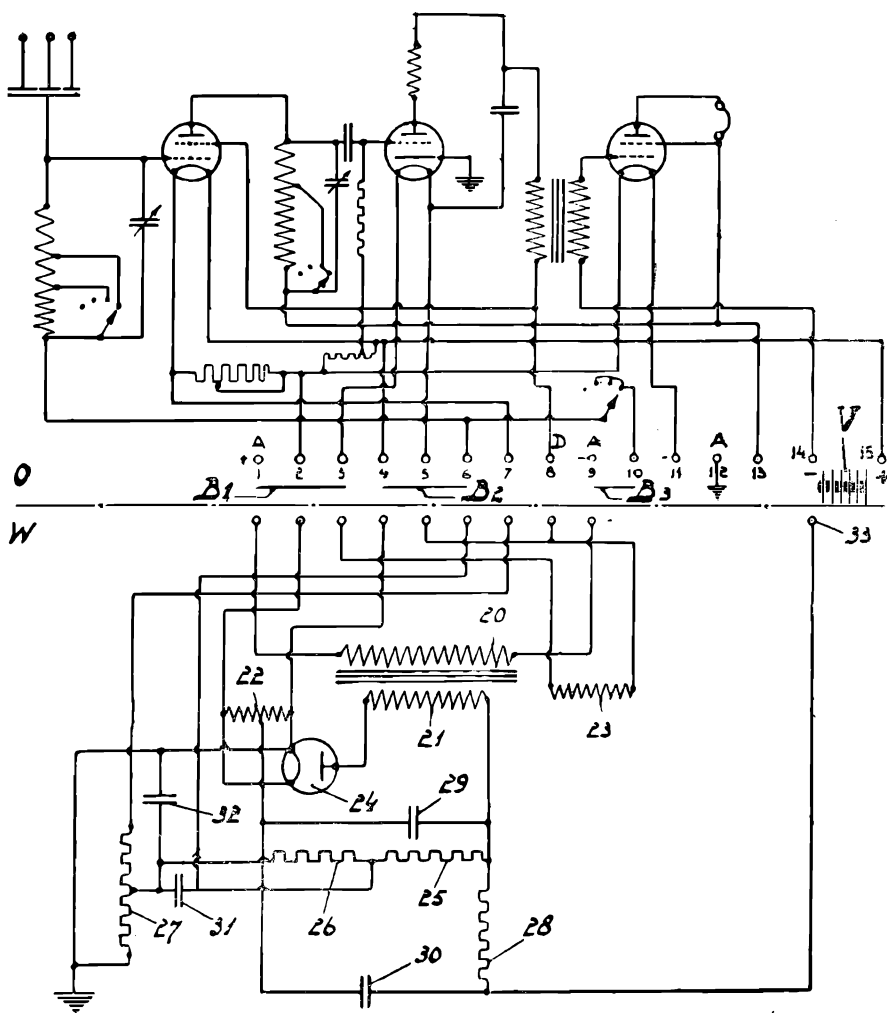

Fig. 1.

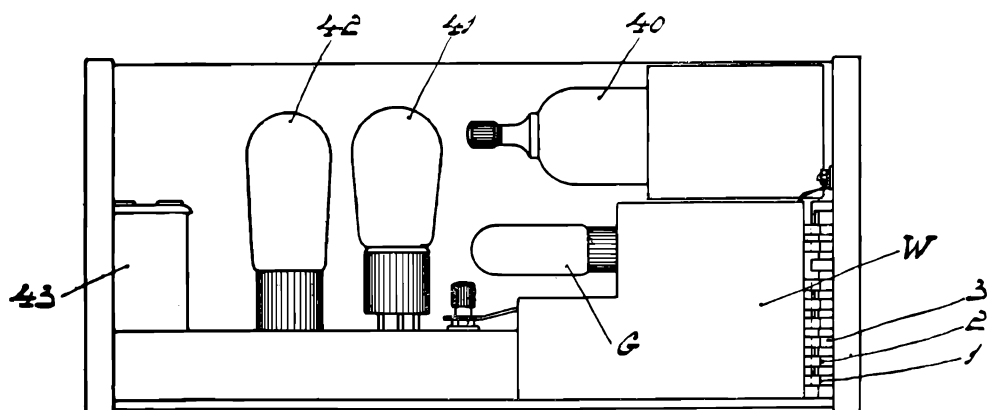

Fig. 2.

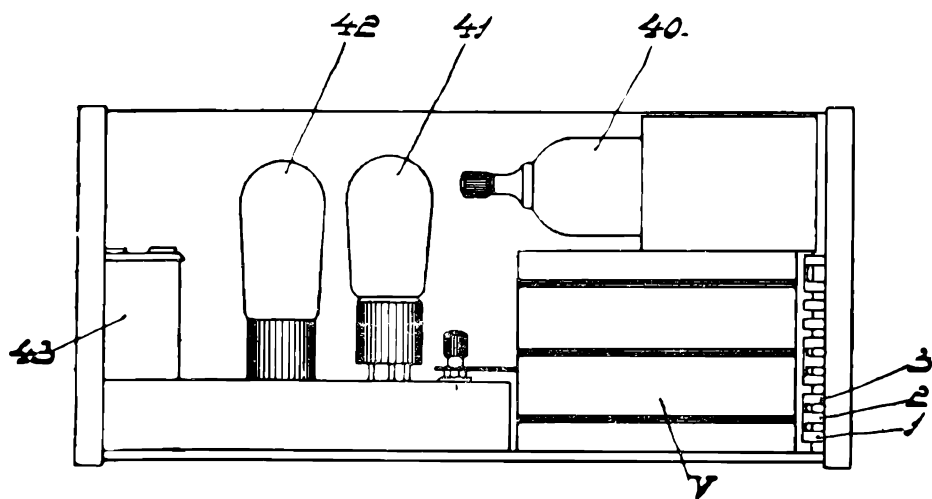

Fig. 3.